

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้ง 2 ทาง ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อทวงจรรยา?
- คำตอบ:** พวกเขาทั้งความเป็นเพื่อนของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และเริ่มทำตามศรัทธาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อคำสั่งแรกของพวกเขาคือ: อยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พวกเขาทำตามคำสั่งนี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่มีวันถามว่าโลกจะดำเนินไปอย่างไร พวกเขาไม่มีวันทำร้ายอย่างเป็นอาชญากรรมแก่ใคร พวกเขาเคลื่อนไหวไปขณะที่คิดว่าตนเองเป็นหลานของชีพบบาและเป็นลูกของบราห์มา เป็นพี่น้องหญิงชาย
- เพลง:** แม่ โอ! ผู้เป็นแม่ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับโลก

โอมซานติ ลูกต้องไม่ยกย่องใครในเวลานี้ ผู้ทำบัตริ์ร้องสรรเสริญ ผู้คนในหนทางบัตริ์ได้ร้องเพลงนี้ในการสรรเสริญมา มา อย่างไรก็ตามผู้ที่นำสารไม่รู้ว่ามีมาทำงานรับใช้ใจ เธอเคยอยู่ในอดีตกาล และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเพลงสรรเสริญเธอ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงควรจะร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น ผู้เดียวนั้นนั่งอยู่ที่นี้และสอนลูกๆ และทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ลูกผู้ที่เป็นลูกๆ ของท่าน รับใช้โลกและบารัตด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องสรรเสริญบารัต มีสัญลักษณ์ในบารัต มีการกราบไหว้บูชาจากด้อมบาที่นี้มากมาย ไม่ได้มีมากมายเช่นนั้นในต่างแดน มีสัญลักษณ์ของชีวาที่นี้ที่นั่น แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่า ในความเป็นจริง ค่ายกย่องนั้นเป็นของชีวา และแล้วชีพบบาก็ทำให้สามารถมีการยกย่องจากด้อมบาและจากด้อมบา ทุกคนได้รับศรัทธาจากบาบา ไม่ใช่สัญลักษณ์ของทุกคนอยู่ในวัดดิวาลา มีลูกๆ มากมาย ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาราชโยคะ พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของคนเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบบากำลังนั่งอยู่ในผู้นี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สอนราชโยคะแก่เราในวิธีการเดียวกันในวงจรที่แล้ว เวลานี้สิ่งนี้ได้สัมผัสสติปัญญาของเราในทางปฏิบัติ เมื่อบางคนได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็พูดว่า: สิ่งนี้ลูกต้องอย่างสมบูรณ์! เมื่อผู้อื่นได้ยินสิ่งนั้นพวกเขาก็ถามว่า: ฉันจะสามารถเชื่อสิ่งนี้ได้อย่างไร? ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน เมื่อคนใหม่มาที่นี้ก็มีคำถามพวกเขาว่า: ท่านเคยได้ยินชื่อของพระเจ้าผู้เป็นพ่อไหม? ท่านเคยได้ยินชื่อของพระเจ้าไหม? ไม่ได้มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่จะพูดว่า เขาไม่ได้จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะเวลานี้ทุกคนไม่ได้มีความสุข เหตุนี้เองอย่างแนนอนพวกเขาจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ในยุคทองจะไม่มีใครพูดว่า: โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขามีความทุกข์ ไม่มีใครจดจำท่านเมื่อพวกเขามีความสุข พวกเขาจะจดจำใครในเวลาของความทุกข์? ผู้เดียวนั้นแม้ว่าพวกเขาจดจำท่านพวกเขาก็ไม่รู้จักท่าน พวกเขาเพียงแต่ร้องสรรเสริญท่าน ที่นี้(บารัต)เป็นเรื่องของศาสนา มีการร้องเพลง: ศาสนาคืออำนาจ ศาสนาใดที่มีอำนาจมากมายอย่างยิ่ง? ไม่ใช่ทุกศาสนามีอำนาจมากมายอย่างยิ่ง พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพเดียว บาบาริย์กได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นศาสนาที่ท่านก่อตั้งจึงมีอำนาจ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้คนของศาสนาเทพและดังนั้นลูกได้รับอำนาจมากมายอย่างยิ่ง เราประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราจากพ่อ เราไม่ได้กำลังทำความรุนแรงใดๆ ไม่มีรูปแบบใดๆ ของความรุนแรงคงอยู่ในยุคทอง อันดับหนึ่งนั้นคือความรุนแรงของดาบของตัณหาราคะ และอีกหนึ่งนั้นคือการโกรธหรือการใช้ถ้อยคำไม่ดี นั่นก็เป็นการยิงธนูด้วย นั่นเป็นความรุนแรง ลูกไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครได้ บาบาสอนลูกอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ทำให้ทุกคนมีความสุข สิ่งหลักคือการใช้ดาบของตัณหาราคะเป็นความรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การใช้ปืนหรือการฆ่าใครบางคนก็เป็นความรุนแรงด้วย การเป็นเหตุของความทุกข์รูปแบบใดๆ แก่ใครเป็นความรุนแรง เหตุนี้เองพ่อจึงกล่าวว่า: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ศาสนาสูงสุดของความไม่รุนแรงของเหล่าเทพได้เป็นที่จดจำ พวกเขาไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงประเภทใดๆ พวกเขาไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของพวกเขา พ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ ท่านก่อตั้งสวรรค์เมื่อวงจรที่แล้วและกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ท่านปลดปล่อยลูกจากการฆ่าและทุบตีใครบางคนและความโกรธ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองรักชานันดานจึงเป็นที่จดจำ พี่น้องหญิงผู้รักก็ให้แก่พี่น้องชายของเธอ: เวลานี้อย่าได้ใช้ดาบของตัณหาราคะ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้ ลูกคือลูกๆ ของบราห์มาและเป็นหลานของชีวา ดังนั้นลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกไม่สามารถมีการทำร้ายร่างกายอย่างเป็นอาชญากรรมต่อกันและกัน นี่คือการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พี่น้องชายหญิงไม่สามารถแต่งงานกับกันและกันได้ พ่ออธิบาย: ผู้ที่ได้เคยประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาในทุกวงจรรคือผู้ที่

จะทำตามศรัทธา มีวัดของกัณฐกัณฐีพร้อมกันกับกัณฐกัณฐีด้วย พวกเขาได้ทิ้งครัวเรือนของพวกเขาและเป็นของพ่อ และดังนั้น พวกเขาจึงเรียกว่าเป็นกัณฐกัณฐี อย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยอยู่มาในอดีต และในเวลาที่อยู่ในรูปในทางปฏิบัติ อย่าได้คิดว่า: โลกจะดำเนินไปได้อย่างไรกันหากเรากลับมาบริสุทธิ เวลานี้โลกนั้นได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ โลกที่บริสุทธิเป็นที่ต้องการในเวลา นี้ โลกที่ไม่บริสุทธิจะดำเนินไป โลกไม่สามารถหยุดลงได้ ดังนั้นลูกต้องปล่อยวางจากความเป็นมิตรของผู้ที่ไม่บริสุทธิ บาบามาและทำให้สิ่งสร้างซึ่งไม่บริสุทธิจบสิ้นลง โลกที่ปราศจากกิเลสจะเริ่มต้นขึ้นในยุคทอง พ่อมาและให้คำสั่งแก่ลูกๆ ลูกบางคนก็รับฟังท่านและผู้อื่นก็ไม่รับฟัง ศรัทธาคือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้านั่งที่นั่นและสอนลูกๆ ท่านจะทำให้ลูกเป็นอะไร? อย่างแน่นอนท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวาเทวี ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม เขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตนเอง พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนหนึ่งที่นั่นและสอนลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนด้วยร่างกายนี้ นี่คือการกระทำที่หายากของบาบา บาบานั้นต้องการร่างกาย รองเท้าของท่านหรือร่างกายนั้นได้กลับมาเก่า เมื่อร่างนั้นใหม่ ร่างนั้นก็สวยงาม และเวลานี้ได้อยู่อย่างน่าเกลียด บาบาได้อธิบายแล้วว่า: ในเวลานี้ลูกนั้นน่าเกลียดและลูกกำลังจะกลับมาสวยงาม ในเวลานี้ทุกคนได้อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด กุศณะสวยงามในตอนแรก ความงามของเขานั้นลดลงไปที่ละน้อย มีภาพของกุศณะกำลังเตะนรกทั้งและกำลังถือสวรรค์ไว้ในอุ้งมือของเขา กุศณะพูดว่า: ฉันเคยสวยงามในสวรรค์ และเวลานี้ ในนรก, ฉันน่าเกลียดและดังนั้นฉันกำลังเตะสิ่งนั้นทิ้งไป ทุกคนผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์นั้นสวยงามทั้งราชวงศ์ เคยปกครองที่นั่น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดได้อยู่อย่างน่าเกลียด และเหตุนี้เอง จึงมีชื่อ “ซั่มซุนดร้า”(ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) นั้นก็ได้ดำเนินไปจนกระทั่งถึงเวลานี้ เป็นดวงวิญญาณของศรีกุศณะที่ใช้ชาติเกิดเป็นอันดับแรก พร้อมกันกับ กุศณะก็มีทั้งอาณาจักรด้วย ทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสวยงามอีกครั้งหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: เขานั้นถูกกัดเมื่อเขาอยู่ในสระที่งูพิษอาศัยอยู่(คาลิด้าห์) สิ่งนั้นอ้างอิงถึงในเวลา นี้ มายาเฝ้าแต่กัดทุกคน มายาทำให้ทุกคนน่าเกลียด พ่อทำให้ลูกสวยงามอีกครั้งหนึ่ง จะไม่เป็นเช่นนั้นในสวรรค์ ที่นั่นลูกมีความสุขเสมอถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีวันที่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น และอาณาจักรเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา นี้ พ่อมาและให้โชคของอาณาจักรแก่ทุกคน ไม่มีผู้อื่นที่ก่อตั้งศาสนาจะสามารถให้โชคของอาณาจักรกับใครได้ อัมบราฮัม พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร พวกเขาเพียงแค่ก่อตั้งศาสนาแล้วศาสนานั้นก็เติบโต ในความเป็นจริงพวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นครูเช่นกัน เพราะจะมีครูเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้คนเหล่านั้นมาเพื่อก่อตั้งศาสนาไม่ใช่เพื่อให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ดวงวิญญาณของศาสนาของพวกเขาตามพวกเขาลงมา ดังนั้นในความเป็นจริงไม่มีใครในพวกเขาที่จะเรียกได้ว่าเป็นครู เป็นชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ลูกจะไม่พูดว่าท่านถือกำเนิด สิ่งนั้นผิด ท่านอวตารมา การถือกำเนิดหมายถึงการเข้าไปในครรภ์ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ พ่ออวตารมา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจว่าพ่อมาอย่างไร พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดและเข้ามาในร่างกายนี้ พ่อต้องการร่างกาย พ่อต้องการร่างที่เติบโตแล้ว พ่อไม่สามารถพูดผ่านร่างเด็กเล็กๆ พ่อเข้ามาในพาหนะที่มีประสิทธิภาพ ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เมื่อเขาอยู่ในสภาพการปลดเกษียณของเขา ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่า: พ่อรู้ถึงชาติเกิดของผู้อื่น เขาไม่ได้รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของเขาเอง เวลานี้เขาารู้เกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น พ่อบอกเขาเพียงครั้งหนึ่ง เริ่มแรกเขาเคยเป็นเทพ และเมื่อเขาได้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของเขาพ่อก็เข้ามาในเขา นี่คือชาติเกิดที่มีคุณประโยชน์ บาบามาและสอนผ่านผู้อื่นและดังนั้นผู้อื่นเป็นแม่ ในความเป็นจริงผู้นี้คือแม่ แต่ท่านทำงานรับใช้ในรูปแบบของพ่อ เหตุนี้เองจึงมีการทำให้มามาเป็นเครื่องมือ ลูกๆเองก็กลายเป็นเครื่องมือพร้อมกันกับท่านด้วย ลูกแสดงหนทางที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์แก่ทุกคน เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ เขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามเพื่อไป ที่นั่น เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ ลักชมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ใครทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์? อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไม่ได้เป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีการทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ไม่มีเรื่องความยากลำบากใดในสิ่งนี้ บาบาเพียงแต่แนะนำลูก: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกกลับมาริสุทธิในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พวกเขาไม่ได้เผาหุ่นจำลองของราวันในยุคทอง ผู้คนพูดว่า: ประเพณีนี้ได้ดำเนินมาอย่างเป็นนิรันดร์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าตั้งแต่เมื่อใด พวกเขาเริ่มต้นเผาหุ่นจำลองของราวันในยุคทองแดง ราวันไม่ได้มีที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยของชีพบบา คืออาณาเขตสูงสุด ดินแดนของราวันคือที่ใด? เขาเข้าไปในทุกคน เขาไม่ได้มีสถานที่เดียว เมื่ออาณาจักรของราวันจบสิ้น ทั้งหมดจะกลับมาริสุทธิและแล้วจะไม่มีนามหรือร่องรอยของราวันหลงเหลืออยู่ มี 2 สิ่ง: รามและราวัน รามก่อตั้งสวรรค์ และราวันทำให้ทุกคนไม่มีความสุข พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ราวันนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และดังนั้นพ่อมาและขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ เป็นวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ทุกคน พ่อทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือวิญญาณปีศาจร้าย เหล่านี้ และพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้อื่นนั้นผู้อื่นกลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงร้องไห้? ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสบายทางวัตถุ ผู้คนจดจำสวรรค์เท่านั้น

อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงกลับมาใช้ชาติเกิดในนรก เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง เวลาที่ นรก กำลังจะเปลี่ยนไปและสวรรค์กำลังจะมาถึง ดินแดนของความทุกข์จะเปลี่ยนไปและดินแดนแห่งความสุขกำลังจะมาถึง ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียาสลบสำหรับทั้งหมดได้มาในเวลานี้เพื่อให้ทุกคนมีความสุข อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้ง 2 ทางและไม่ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ผู้รักก็ที่แท้จริงของความบริสุทธิ์

2. จงทิ้งความเป็นมิตรของผู้ไม่บริสุทธิ์ และทำตามคำสั่งของพ่อผู้เดียว ในการที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จงได้รับชัยชนะเหนือวิญญูณปีศาจร้าย

พร: พร: แทนที่จะร้องขอความเคารพนับถือ ขอให้ลูกอยู่ในสภาพที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นจึงได้รับการกราบไหว้บูชาจากทุกคน

ลูกบางคนคิดว่าพวกเขากำลังก้าวหน้า แต่คนอื่นไม่ได้ให้ความนับถือแก่พวกเขาสำหรับความก้าวหน้า อย่างไรก็ตาม แทนที่จะร้องขอความเคารพนับถือ จงมีความเคารพนับถือต่อตนเอง และผู้อื่นจะให้ความเคารพนับถือโดยอัตโนมัติ การมีความเคารพนับถือต่อตนเองหมายถึง การมีประสบการณ์ในตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่น เมื่อรูปปั้นบูชาอยู่ในตำแหน่งของตนเอง จึงมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในตำแหน่งที่สูงส่งของลูก ลูกจะมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ทุกคนจะให้ความเคารพนับถือแก่ลูกด้วยตัวของเขาเอง

คติพจน์: เพียงผู้ที่ปฏิเสธมายาที่ได้รับความเคารพจากทุกคน

*** โอม ขานติ ***